

Časopis s podobami za slovensko mladino.
S prilogo: „Angeljček“

Štev. 3.

V Ljubljani, 1. marcija 1897.

Leto XXVII.

M o r n a r.

Oj, plava po morju mi barčica
Kot ptica po nebu vesela;
In njeni bôki so pisani
In njena jadra so bela.

A mlad mornar otožno zrè
Na zeleno obrežje;
Odmika se bolj in bolj barčica
Srce mu je težje in težje.

Glej tamkaj stojé in zró za njim
Z otožnimi srci in lici:
Njegova siva mamica
In bratec pri sestrici.

Sestrica in bratec mu zadnjič roké
V pozdrav otožni vihtita,
A majka stoji, nepremično stoji,
Kot bila bi kamenita.

Krog barčice pa šumé, šumé
Ti zeleno-modri vali:
„Oh, mari bi bil doma ostal
Pri majki na rodni obali.“

Jaz hranim premnogo biserov,
A jih ne hranim za te —
Bogate so daljne tuje zemljé,
A niso za te bogate.

In tam te nikdo tolažil ne bo,
Ko plakal boš v bôli pekoči —
Oh, mari bi bil doma ostal
Tam v borni rodni koči“

In mladi mornar otožno zrè
Na zeleno obrežje;
Odmika se bolj in bolj barčica
Srce mu je težje in težje.

Smiljan Smiljanič.

